

Απόσπασμα από τον Ερωτόκριτο

Στίχοι: [Βιτσέντζος Κορνάρος](#)

Ήκουσες Αρετούσα μου τα θλιβερά μαντάτα,
π' ο κύρης σου μ' εξόρισε σ' τση ξενιτιάς τη στράτα;

Τέσσερεις μέρες μοναχά μου δωκε ν' ανιμένω
Κι απόκει να ξενητευτώ πολλά μακρά να πηαίνω

και πώς να σ' αποχωριστώ, και πώς να σου μακρύνω,
και πώς να ζήσω δίχως σου στο ξορισμόν εκείνο;

Κατέχω το κι ο κύρης σου γλήγορα σε παντεύει
Ρηγόπουλο, Αφεντόπουλο, σαν είσαι συ γυρεύει

και δεν μπορείς ν' αντισταθής στα θέλουν οί γονείς σου
νικούν τηνε τη γνώμη σου κι αλλάσει η όρεξή σου

Μια χάρη Αφέντρα σου ζητώ κι εκείνη θέλω μόνο
καί μετά κείνη ολόχαρος τη ζήση μου τελειώνω

την ώρα π' αρραβωνιστής να βαρυναστενάξης
κί' όντε σα νύφη στολιστήσαν παντρεμένη αλλάξης

ν' αναδακρυώσης και να πής, Ρωτόκριτε καημένε
τα σου τασσα λησμόνησα, τα θέλες μπλιό δέ είναι

και κάθε μήνα μια φορά μέσα στην κάμερά σου
λόγιαζε τα παθα για σε να με πονή η καρδιά σου

καί πιάνε και τη ζωγραφιά, πού βρες στ' αρμάρι μέσα
και **τα τραγούδια** πού λργα κι όπου πολλά σ' αρέσα

και διάβαζέ τα θώρειε τα κι αναθυμού κι εμένα
πως μέ ξορίσανε μακρά στα ξένα

κί' όντε σου πούν κι απόθανα λυπήσουμε και κλάψε
και **τα τραγούδια** πού βγαλα μες' στη φωτιά τα κάψε

Όπου κι αν πάω κι ά βρεθώ κι ότι καιρό κι ά ζήσω
τάσσω σου άλλη να μη δώ μηδέ ν' ανατρανίσω

Κι ας τάξω ο κακορρίζικος πως δε σ' είδα ποτέ μου
Ένα κερίν αφτούμενο ακράτουν κ' ήσβησέ μου

Κάλλια `χω σε με θάνατο παρ' άλλη με **ζωή** μου
Γιά σέναν εγεννήθηκε στον κόσμο το κορμί μου

